

Димчо Дебелянов

Елегия на литератора

Душа, душа, осъждана на честа карантина,
на пирове посрещана със присмех и
трохи.
Ти чиста бе кат росния и светъл дъх
на крина,
но щедро те попръскаха рой псета и мухи.
И днес с една бакалница стоиш ти
смъртно плаха –
откъснат лист от книгата на гордата
печал –
и чакаш ред до мазните теглилки на
тезгяха
да свият в теб... вмирисан
кашкавал!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6212>]